

EMBARGAT FINS A LES 20.30 HORES

MISSATGE INSTITUCIONAL DEL PRESIDENT DE LA GENERALITAT AMB MOTIU DE LA DIADA NACIONAL DE CATALUNYA

Saló del Tinell, 10 de setembre de 2006

Bona nit, benvolguts ciutadans,

Ara fa un any em vaig dirigir a tots vosaltres en un moment esperançador i alhora emocionant: vivíem les setmanes prèvies a l'acord que havia de fer possible l'aprovació de la proposta de nou Estatut al Parlament de Catalunya i us vaig demanar que tinguéssiu confiança. Teníem al davant l'oportunitat històrica de guanyar autogovern i de millorar el finançament sense deixar de ser solidaris amb els altres pobles d'Espanya. Al capdavall ens n'hem sortit.

El 30 de setembre passat, el Parlament de Catalunya va aprovar la proposta de nou Estatut amb un suport amplíssim dels diputats de la cambra. A primers de novembre les Corts espanyoles el van prendre en consideració, en una jornada emotiva en la que els representants del poble de Catalunya es van adreçar de manera respectuosa però ferma a tota Espanya. Posteriorment es va iniciar una fase de diàleg, discussió, negociació i acord.

Tots sabeu que sempre vaig estar per aconseguir el màxim nivell d'entesa. I que sempre he considerat que tots els sacrificis personals valien la pena per aquesta causa noble que era la millora del nostre autogovern.

El poble de Catalunya, que és qui té la darrera paraula, va referendar el nou Estatut el mes de juny passat. I finalment, ara fa un mes, el dia 9 d'agost va entrar en vigor. Catalunya té un nou Estatut. El millor de mai. Sense cap dubte. Per primera vegada, des de 1714, una llei proposada pel Parlament i aprovada per les Corts espanyoles respecta que Catalunya es reconegui a sí mateixa com a nació.

Catalunya avui pot afirmar, amb orgull, que és la comunitat nacional que, sense ser un estat, té el nivell més alt i complet de competències de tota Europa. L'administració central gestiona solament una cinquena part dels recursos públics a Catalunya. I, tanmateix, el propi Estat és més sòlid que mai, gràcies a l'enfortiment de la Generalitat.

La nit del referèndum, el 18 de juny, vaig deixar ben clar que el nou Estatut ha de ser de tots. Dels qui el van defensar amb entusiasme i dels qui el van criticar. Tant si ho van fer per poc com per massa. Ens hem dotat d'una eina eficaç que guiarà els governs dels propers anys. Sigui quina sigui la seva composició. Ara cal determinació per encarar el futur.

Com ja sabeu, el dia primer de novembre hi haurà eleccions al Parlament de Catalunya. I d'aquestes eleccions en sortirà un govern que haurà de començar a aplicar el nou Estatut. Som, en molts sentits, davant una nova etapa per a la història del nostre país. Una etapa que desitjo que sigui positiva i fèrtil. Que permeti als homes i dones de Catalunya, tots: els qui hi van néixer, els qui hi van venir fa anys i els qui hi arriben avui, buscant una oportunitat de vida i de prosperitat, exercir plenament els seus drets i deures com a ciutadans d'un país modern, pròsper i acollidor.

Un país que m'agradaria:

- Més engrescat pel seu futur que capficat pel seu passat.
- Més confiat en les seves possibilitats i en el seu treball i menys obsessionat pels greuges reals o imaginaris.
- Més decidit a entomar els problemes que a defugir-los.
- Més determinat a aconseguir i celebrar victòries que no pas a sacralitzar i lamentar derrotes.
- Més compromès amb el treball per la igualtat i l'equitat.
- I abocat al conreu dels seus valors naturals i culturals, per enriquir-los i fer-los créixer.

Mireu, l'any passat us deia que no treia cap a res lamentar-se pel passat i que havíem d'esforçar-nos a viure de manera més positiva les petites –i no tant petites- victòries del present. Doncs bé, el nou Estatut ha estat una gran victòria. No en dubteu.

L'onze de setembre de l'any 32, el President Macià, en el seu emotiu discurs als catalans afirmava que: "*Catalunya sent la il·lusió de governar-se ella mateixa; podem dir que el destí de la Pàtria és a les nostres mans*". L'emoció venia donada per l'aprovació de l'Estatut.

Crec que podem afirmar que el nou Estatut ha estat la victòria política que més ens acosta a la consecució dels nostres projectes nacionals.

Quan fa dos anys vam proposar una nova manera de celebrar la Diada preteníem donar-li un relleu institucional que no havia tingut durant molt de temps. La festa permet honorar la nostra senyera i escoltar, amb admiració i respecte, nobles i belles veus de procedències i accents molt diversos que canten el seu sentiment de pàtria.

Amb l'Onze de setembre de 2006 fem un pas més en el reconeixement fraternal de les diferents veus de la vella Sepharad de la que ens parlava el poeta.

Ciudadans i ciutadanes de Catalunya, tots sou cridats a celebrar un any més la Diada Nacional. A tots us convido, des del Saló del Tinell, a participar en els actes que s'han convocat arreu de Catalunya, i molt especialment al que la Generalitat i el Parlament de Catalunya han convocat per a demà, al Parc de la Ciutadella de Barcelona.

Tingueu una feliç Diada. Visca Catalunya!